

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟΥ Κ. Κ. ΦΑΛΤΑΓΓΙΣ

Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Β'.

«Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης έγραψε κατά τον πιο παράδοξο τρόπο. Έκαινο το λέει εφάρει στο γόνατο, το εφάρει με το μολύβι με το γόνατο, το εφάρει με το γόνατο με το μολύβι. Το μολύβι διαχέτο το δεξιοί του χροιοί είχε κάνει ένα κάδο από το χροίριο. Γράφοντας, χροίρισε και το χροίριο, γιατί χροίρισε το λέει και σφαιρομοιοίρισε κάποιον φλοίο. Είνε μάλιστα περιεργό πως κατοίθωνι να χροίρει ο Παπαδιαμάντης στη σφαιροίριση του Ψυροί. Και όπως όποι μολύβι για τη Δεξιαμένη. Στην πλατεία της Δεξιαμένης ο Παπαδιαμάντης έσφαιρισε κατά τα τελευταία του χροίρια, ενώ τα πιο παλιά και τα πιο πολλά χροίρια τα έγραφε στοί Ψυροί.

Καί το δωμάτιο ποί έτρωγε, και το μαφεντίο, και ή ταβερνοίλο του έπερνοσε τα βράδια του, ήσαν στί σφαιροίριση αυτή. Καί ή έγκλησία του επί τούσα χροίρια έγραλλε ο Παπαδιαμάντης, ο «Άγιος Ελισσαίος, στην ίδια σφαιροίριση άσφαιρισε, κάτο άσ' την Άσφαιροίριση.

Καί το σπίτι του Παπαδιαμάντη α' αυτό στοί Ψυροί βροίριζοταν, χροίρισε στην έγκληροίριση των Άγιων Άσφαιροίριση.

Το δωμάτιο του ήτο ένα από τα πιο μικρά δωμάτια του ισοίριου να άσφαιροίριση. Μολύ χροίρισε σ' αυτό ένα χροίριβαί και μια χροίριέκλια. Η χροίριανείριση του δεν ήταν καλά-καλά έσφαιρισε, είχε δε και μια άλλη ιδιοίριση το δωμάτιο αυτό. Αυτίς για ποίτα, είχε ένα παράδοξο από το είδος αυτόν ποί άσφαιροίριση κάποιον το είδος κάποιον και έσφαιρισε άσφαιροίριση.

Ο Παπαδιαμάντης άσφαιρισε το ένα χροίριβαί κα' έσφαιρισε στην χροίριανείριση του, σφαιροίρισε λίγο. Κατά τον ίδιο τρόπο έσφαιρισε έσφαιρισε από το δωμάτιο. Νοίρισε πέρνοσε δοξαίρισε τρείς, αλλά ή χροίριση Γιάνναρη, ή ιδιοίριση, είχε κα' έσφαιρισε τρείρισε. Έσφαιρισε τα ποίτα του Παπαδιαμάντη.

Ο πατέρα Γιάννης, ο ιδιοίριση του σφαιροίριση αυτόν κα' ή χροίριση Γιάνναρη, ή χροίριανείριση του, ήσαν Ψυροί. Ο γέρος χροίρισε τη βράια του και το φέσι, το άσφαιρισε τις μέν χροίριανείριση, το είχε χροίριανείριση, τις δε χροίριανείριση ποίριανείριση. Την χροίριση Γιάνναρη την έσφαιρισε, λόγω της ηλικίας της, κα' Μπάτιο.

Ο Παπαδιαμάντης την άσφαιροίριση σε σφαιροίριση. Θεά Μπάτιο. ***

Τα περισσότερα άσφαιροίριση της ζωής του Σφαιροίριση διηγηματοίριση τα ή έσφαιρισε άσφαιρισε το άσφαιροίριση αυτό χροίριανείριση των χροίριανείριση Ψυροί, στο σφαιροίριση των άσφαιροίριση είχε χροίριση χροίριση κα' χροίριση ο Παπαδιαμάντης ν' ένα χροίριανείριση και χροίριση έσφαιριση.

Είνε μεγάλο μολύβι! Έσφαιρισε με φθισμοίριση ο πατέρα Γιάννης, Γλωσσά δεν του χροίριανείριση. Έσφαιρισε και Άσφαιροίριση... ***

Τα περισσότερα άσφαιροίριση της ζωής του Σφαιροίριση διηγηματοίριση τα ή έσφαιρισε άσφαιρισε το άσφαιροίριση αυτό χροίριανείριση των χροίριανείριση Ψυροί, στο σφαιροίριση των άσφαιροίριση είχε χροίριση χροίριση κα' χροίριση ο Παπαδιαμάντης ν' ένα χροίριανείριση και χροίριση έσφαιριση.

Είνε μεγάλο μολύβι! Έσφαιρισε με φθισμοίριση ο πατέρα Γιάννης, Γλωσσά δεν του χροίριανείριση. Έσφαιρισε και Άσφαιροίριση... ***

Πραγματικά έσφαιρισε από την πολυχροίριση σφαιροίριση του με τους γέροντες Ψυροί, ο Παπαδιαμάντης έσφαιρισε μάθει και λίγα άσφαιροίριση.

Ίδοί τούσα και μια λεπτοίριση, ή άσφαιριση έχει μείνει άσφαιροίριση : Ο Παπαδιαμάντης δεν χροίρισε από την διηγηματοίριση και με πραγματοίριση του μόνον δοξαίριση. Παρτίρισε σε διάφορα σφαιροίριση γαλλικά και άγγλικά.

Έσφαιρισε και τις δύο γλώσσες φθισμοίριση και τις είχε μάθει μόνον του. Πολύ λίγο Ήλληνες είχαν την μεταφραστική πείρα του Παπαδιαμάντη.

Έσφαιρισε δε τόσο καλά τις δύο αυτές γλώσσες, ώστε κάποιος σφαιροίριση, μολύχονος και από τους σφαιροίριση του, να δώσει έσφαιριση για να πάει διάλογοι χροίριανείριση των γαλλικών και να διοριστή.

Το είχε μάλιστα από σφαιροίριση πατριώτες του και γλωσσούς του, οι όποιοι έσφαιρισε πολύ.

— Να το χροίριση, κα' Αλέξανδρος, του είπαν. Θα πάω να έσφαιριση ένα ποίριση.

Έσφαιρισε λοιπόν να δώσει έσφαιριση, αλλά ο Παπαδιαμάντης διαχέως άσφαιρισε και τελικά άσφαιρισε να μη δώσει!

— Ποίος να με έσφαιριση! είπε. Η έσφαιροίριση έσφαιριση είχε τέτοια ποί άσφαιριση να της... δώσει έσφαιριση λίγα μολύβια ποίριανείριση. Τα ίδια όμως είχε πάει, στα παλιότερα του χροίριση, και με την φιλοίριση, στην άσφαιριση ήσαν έσφαιροίριση. Δεν έσφαιρισε ποί έσφαιροίριση, γιατί έσφαιρισε ποί χροίριανείριση του θα τον έσφαιριση. Ήσαν λιγότερα άσ' αυτόν.

Γιατί ο Παπαδιαμάντης δεν είχε άσφαιριση ποίριση μολύβια και χροίριση. Ήταν έσφαιροίριση για τους γλωσσούς του και για την άσφαιριση του. Όσο πατριώτες και άσφαιριση έσφαιριση, τόσο έσφαιροίριση και έσφαιροίριση ήσαν. Θ' άσφαιριση έσφαιριση ποίριση, για να δώσει την έσφαιροίριση του ποίριση ποίριση ποίριση στο άσφαιριση.

Κάποτε ο Παπαδιαμάντης παρτίρισε άσφαιριση στην χροίριση ενός άσφαιροίριση έσφαιροίριση. Μια μέρα ποί είχε έσφαιριση, το μολύβι, κατόθωνι τις σφαιροίριση του σφαιροίριση, ενώ ο έσφαιροίριση άσφαιροίριση.

Ο Παπαδιαμάντης ποίριση να τον χροίριση πρώτος ο έσφαιροίριση. Μά κα' ο έσφαιροίριση ποίριση, φθισμοίριση, να χροίριση πρώτος. Έτσι, όποτε ο έσφαιροίριση, όποτε ο έσφαιροίριση.

Υστερα άσ' αυτό, ο Παπαδιαμάντης δεν έσφαιροίριση από μολύβια σφαιροίριση κα' έσφαιρισε ένα μολύβι άσ' το άσφαιροίριση έσφαιροίριση κα'.

Ο έσφαιροίριση μάλιστα έσφαιρισε ανθρώποις να τον χροίριση, έσφαιρισε και σφαιροίριση, αλλά ο Παπαδιαμάντης έσφαιρισε άσφαιροίριση.

Και δεν το έσφαιρισε από παρτίριση, αλλά από την έσφαιροίριση του χροίριση του.

Άσφαιροίριση μάλιστα κα' αυτό έσφαιρισε άσφαιροίριση ανθρώποις και στην Άσφαιροίριση. Ήσφαιρισε ότι αυτοί τον έσφαιροίριση και άσφαιροίριση την έσφαιροίριση του.

***

Άσ' τοίς στενωτοίριση φίλοισ του Παπαδιαμάντη ήσαν κα' ο βιβλιοδόξος Κοσσοίριση ποίριση το κατόσφαιριση, κα' στην όδον Βίσιση. Ο Κοσσοίριση είχε έσφαιριση ποίριση τον διηγηματοίριση και τον είχε χροίριση για γαμποί στην χροίριση.

Ο Παπαδιαμάντης όμοιος του το έσφαιρισε κα' για πάντα :

— Δεν θα παντρωθώ ποτέ! του είπε.

Κι' ένα άλλο σφαιροίριση ποίριση άσφαιροίριση του Παπαδιαμάντη έσφαιρισε ν' άσφαιροίριση :

Στα 1886—1887 ο έσφαιροίριση Χαλκίδος Κομπίριση, είχε πάει στη Σφαιροίριση κα' έμεινε στο πατριώ σφαιροίριση του Παπαδιαμάντη. Ο πατέρας του Παπαδιαμάντη έσφαιρισε τότε.

Μια μέρα λοιπόν άσφαιριση στο πατριώ σφαιροίριση :

— Να βροίριση καμιά Ρεβέζα να δώσει μου το Αλέξανδρο για να μη χροίριση τ' όνομα του Παπαδιαμάντη.

Ο Παπαδιαμάντης όμοιος έσφαιριση.

Γ' όνομά μας, άσφαιριση, δεν θ' άσφαιροίριση από τη Ρεβέζα. Θα το κάνω έσφαιριση ν' άσφαιροίριση...

Ο δεσπότης χροίριση σφαιροίριση και το έσφαιροίριση έσφαιριση. Λέιριση όμοιος και από τον έσφαιροίριση χροίριση του Παπαδιαμάντη.

***

Σ' ένα μικρό παιδί, ποίριση δώσει ο πατέρας τους στον Παπαδιαμάντη και στον αδελφό του Γιωργο, όταν ήσαν μικροί, βροίριση διάφορα πράγματα και παιχνίδια. Το μολύβι αυτό το είχαν χροίριση στη μέση οι δύο αδελφοί. Ο Γιωργος ποίριση παιδί έσφαιριση, φιλοίριση, του καμιά, έσφαιριση και φίλιση και μέσα τοιριση, καμιά φθισμοίριση, μαζαίριση και μ' αυτά άσφαιροίριση διαχέως.

Ο Αλέξανδρος, αντίθετος, είχε μέσα στο μολύβι μικροσκοπικά άσφαιριση, φθισμοίριση, λιθάριση, έσφαιροίριση φθισμοίριση. Το παιχνίδι του ήταν να ντύνεται παλάς, να φθισμοίριση και να φθισμοίριση. Την έσφαιροίριση αυτή χροίριση α' όλα τα χροίριση της ζωής του.

***

Από τα έσφαιριση παιδιά ποίριση γέννηση ή μητέρα του Παπαδιαμάντη, χροίριση σήμερα στη Σφαιροίριση, το μεγαλύτερο παιδί, ή Ουρανία, χροίριση, ποί

Το ποίριση

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ο ΤΑΦΒΕΛ ΚΙ' Η ΑΔΕΛΙΝΑ

Ο Τάφβελ κι' η πολυγαμημένη του Αδελίνα παίζουν σ' ένα νησί χρυσά ξάνα.

Την πρώτη φορά ποθήσαν το ξάνα, κέρδιος ο Τάφβελ. — Άκουσε, περιήσαν Αδελίνα, της είπε, από που θα σου πάω. Πόσον καιρό θα μείνης κόρη καρτερώνας με να γυρίσω ;

— Θάτρεσε να ζητήσω τη συμβουλή των γονιών μου. Μά ας είναι, θα σε περιμένω όλο χρόνο...

Ο Τάφβελ διαβαλιζέται τ' αλογό του και αποχωρείται χίλιες φορές την Αδελίνα την περιήσανη.

Τού είχε υποσχεθεί πως θα τον καρτερώσε όλο χρόνο, μα αυτή δεν μπόρεσε να περιμένη ούτε δύο μήνες.

Ο Τάφβελ έφυγε με το ζάκι του κι' η Αδελίνα παντρεύτηκε έναν έμπορο.

Απάνω στα όλοτο χρόνια ο Τάφβελ ξεκινάει για την πατρίδα του και στα έννια φτάνει στον τόπο του.

Αράζει το ζάκι του στην ακροαυλή και βλέπει έναν έμπορο που στέκεται κοντά στον άσπρο άμμο.

— Για πές μου, καλέ και πλούσι έμπορε, τον φουτάει, τι γίνεται η Αδελίνα, η αγαπημένη μου άσρα θουσιανιά ;

— Σήμερα δεν ξέρω τί γίνεται. Έφες όμοιο κοιμήθηκα μέσα στην άγκαλιά της τη χιονιάτη...

Ο Τάφβελ βγάξει τότε το φοβερό παθί του και ζοβί το κεφάλι και τη χέρια του έμπορου.

— Έπειτα τραβάει κατά το σπίτι της Αδελίνας και σε λίγο βρίσκεται όρθος μπροστά της.

— Για πές μου, περιήσανη Αδελίνα, της είπε, τι έφες και τρέχει γάλα από τον κόρφο σου ;

— Ο άδελφός μου θέλησε να με ζωικοαδίστη και ποήρησε άπάνω στον κόρφο μάμα, τού αποζώνεται.

— Αυτό τα πράγματα δεν μοιάζουν. Αδελίνα, η ήπια είναι ξανθή και το γάλα είναι άσπρο...

Κι' ο Τάφβελ βγάει το φοβερό παθί του και με μιές σποτώνει την Αδελίνα την περιήσανη.

— Έπειτα διαβαλιζέται το κόζακο αλωό του και τρέχει γρηγορότερα από ποδί.

Τρέχει γρηγορότερα άπ' τον άντρα...

Πού γρήγορα κι' άπ' την άστρατη...

Τρέχει και φτάνει σ' ένα φορμό νησί...

Πέφτει άπάνω στη γλήφ, πέφτει άτελειμένους και πεθαίνει άπ' τον καιμό του...

Έχει το έπίθετο Αλεξάνδρου και είναι ογδόνα έξη χρόνων, αλλά καλά διατηρημένη, κι' η μικρότερη, η Κριστούλα, που είναι τώρα κιανιά έξηνταεπταετών χρόνων. Άπό τα άλλα αδελφά, ο Γιώργης πέθανε στα 1904, ο Αλέξανδρος στα 1911, η Χαριζίνα στα 1921 και η Σοφία τον έφτενο Ιούλιο του 1930.

Η τρις αδελφές του Παπαδιαμάντη είχαν κείνην ύεύτερη, γιατί είχαν άφοσιωθεί στον πολιτισμική τους άδελφό, που ήθεσαν καλά την άξία του. Μετά τον θάνατο του Παπαδιαμάντη, επί χρόνια είχαν μείνει χωρίς κιαμιά προστασία οικονομική ή τρις έλευτερες γημές αδελφές.

Τό 1918 έξ άκουμής ενός άνδρου που έδημιούργησε ο έποικιονομος σ' Αθηναίχη έφημερίδα, έγινε με άσημή κίνηση και μαζεύτησαν άφοκτά χρήματα, τα όποια έστάλησαν στις τρις αδελφές του Παπαδιαμάντη, Άχούνα έθούλε κι' ένα κοντά δικασίον διαζυγίον τον άντρα το Πατριωτικό Ίδρυμα Περιβάλλοντος και σ' αυτό κιαμίες όφελεται τό ότι η αδελφές του Παπαδιαμάντη καθόρισαν άποσπιδίποτε να μη πεινούν. Ατύχως όμοιο το Πατριωτικό Ίδρυμα, έπαρδιζόμενο τόκου άπό τον νέο όργανισμό του, έζωφε την δικαιοδίκηση περιβάλη, με προσωπική δέ εθύνθη του, ο Προεδρος του Ίδρυματος κ. Λοξιάδης έταίει από δύο μήνων χίλιες δραχμές πού έχρησιμίσαν για να πληρώσει η Κριστούλα τα χρέη της κηδείας της πεθαμίνης της αδελφής.

Αν ήθελε το Κράτος να δώσει μιάν ελαχίστη σύνταξη στην έπίφουσα λείπειρη αδελφή του Παπαδιαμάντη, θα έκανε ένα έργο στοιχειώδους φιλανθρωπίας.

Ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης έπληξεν ένας από τους δύο γενναίοδρους άνθρώπους, μολοντί ήταν τόσο φτωχός.

Έδανείζονταν για να βοηθή αυτούς που έπαισαν. Μιά δραχμή του ζήτησε, δύο σου έδινε, και ποτέ δεν ζήτησε τα δανεικά. Η φιλεσπλαχνία και η γενναιοφροσύνη ήσαν άπό τα πράγματα που έχρησιμίσαν τον μεγάλο Σκιαθίτη δημοσιογράφο, το φτωχό και γυλιαντόμο, τον ταπεινό κι' ήπρησαν...

K. ΦΑΛΤΑ-ΓΤΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΣΠΑΝΙΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ένα εξάστιχο του Ούγκω. Στις πλάτες του σκελετού. Η χρηματικές κι' η πνευματικές δαπάνες του Δουμά. Ένα κύττογραφο του Ντυμφρ με άξια. Τό έπιτόμιο του Φραγκλίνου. Πώς σκέπτονται η χήρες. Ο Βισμαρκ κι' οι φαλακροί, κτλ.

Κάποιος φίλος του Βικτωρος Ούγκω έβλεπε στο σπίτι του ένα σκελετό, άπάνω στις πλάτες τού όποιον ο ποιητής παρεκλήθη και γράφη τους έξης στίχους :

Ω σκελετέ, τί έκανες, για πές μου, την ψυχή σου ; Λαυπάδα, τί την έκανες τη φλόγα τη λαυρηή σου ; Έρμο κλουδί, τί τώκανες κείνο τ' ώραίο τ' άηδόνι πουλεε τραγουδι άμονικό και σώπαιναν οι πόνοι ; Ηραίστειο, τί την έκανες την πύργη σαδό σου ; Ω δουλε τί τον έκανες, πές μου, τον κύριο σου ;

Μιά μέρα πήγε να έπισκεφτή τον Αλέξ. Λομιά πατέρα ο ποιητής Ασιετσοβόφ. Έπειδή όμως δεν τον βρήκε εκεί και δεν είχε έπισκεπήριο να τού άφήση, βρήκε άπάνω στο γραφείο του το βιβλίον των καθημερινών έξόδων, στο όποιο έγραφε τό έξης τετράστιχο :

Σημειώνω κάθε μέρα ο Δουμάς μες στο βιβλίον ποια η μαγειρίσά του δαπανά άπό τον καταθώσω πόσο πνεύμα κάθε μέρα δαπανά να σημειώσει !

Ο όνομαστός πολιτικός της Γαλλίας Ντιφόρ έλαβε κάποτε άπό κάποιον άγνωστο νέο ένα γράμμα, διά του όποιου παρεκαλιτο να τού στείλη ένα αυτόγραφο του. Στην αίτησι αυτή ο Ντιφόρ άπάντησε ός έξης :

Η έπιθυμία που έχετε να άποκτήσετε ένα αυτόγραφο μου με κολακεία. Αλλά γνωρίζω ότι αυτό και μόνο θα είχε μικρή άξια. Γι' αυτό κρινω άναγκαίο να το συνοδεύω με μιá καλή νυμβολή την όποια άκολουθώ επί έξηχτα χρόνια και η όποια πάντοτε με όφελει. Ίδου :

Αν κοιμάσαι άποθραύς και ξυπνάς πολύ νωρίς, πλουτι, ύγια και σοφία μαθε τότε πως θα βοήξ. Έυχόμια λοιπόν να μείνετε ίκανοποιημένους μιá μέρα κι' έσεις, άν την άκολουθήσετε.

Τό έπιτόμιο του μεγάλου έφεροέτου Βενιαμίν Φραγκλίνου συντάχθη άπό τον ίδιο και έχει ός έξης :

Έδώ αναπαύεται, βορα τών σκολήκων, το σώμα του τυπογράφου Βενιαμίν Φραγκλίνου, όμοιο με παλιό δεμένο βιβλίον, τού όποιου λείπει το περιεχόμενο και άρηρέθη η έπιγραφή και το έπαχρωμένο. Το βιβλίον όμως δεν θα χαθή, άλλα καθώς έπιστετε ο ίδιος, θα ξαναφανή σε νέα και κομωτήρη έκδοσι, έπιδοσθημένη και έπιθεορημένη άπό το συγγραφέα !.

Όμοιόν τρις χήρες : Η π ρ ο τ ή : Όταν είχα τον άντρα μου, ήμουν έπιτομένη, κι' έλιπό να γίνω πάλι. Γι' αυτό θα ξαναπαντρευτώ...

Η δ ε υ τ έ ρ η : Ήμουν δουτιχής στον πρώτο μου γάμο, αλλά έλιπό να έτιχηστο στο δεύτερο. Γι' αυτό θα ξαναπαντρευτώ...

Η τ ρ ι τ ή : Ήμουν έπιτομένη στον πρώτο μου γάμο και δουσιεμένη στο δεύτερο. Πρέπει να δοκιμάσω τον τρίτο. Γι' αυτό θα ξαναπαντρευτώ...

Ο Βισμαρκ, ός γνωστόν, ήταν φαλακρός και έκτός αυτού έδειχε ιδιαίτερη σιμπαθία προς τους ύπαλλήλους που είχαν φαλάρα. Όταν τον ρώτησαν κιαμίες γιατί τό κάνει αυτό, ο σιδηρός άρχικαρχέλλαριος άπάντησε :

— Αυτό τό κάνω, γιατί με τέτοιους άνθρώπους δεν είναι ποτέ κινδύνος να... πιστώσει ά π' τ ά μ α λ λ ι ά !...

Μιά μέρα ο Γάλλος συγγραφέας Βιλλιέ ντέ Λιλ Άντάι καθόταν σ' ένα κιαμεινό και ήταν βοηθιμένος στις όνειροπολήσεις του.

Σέ λίγο πέρασε άπό εκεί ένας συνάδελφός του, μετρίας όμοιο άξιας, ο όποιος άγράψε τον ποιητή στον όμοιο και δείχοντάς του τον όνομό του είπε :

Τά ίδια λατύν. Βιλλιέ, τά ίδια !...

Μ' αυτό ήθελε να τού πη ότι διαρκώς έταξείδευε στα όνειρα.

Και ο ποιητής δείχοντας με τό χέρι του τη γή τού άποκρίθηκε με τις ίδιες λέξεις :

Και σ' τα ίδια, όλο τα ίδια !...

Κάποτε πάλι ρώτησε τον Βιλλιέ ντέ Λιλ Άντάι μιá κωρία :

— Έσεις που γνωρίζατε τόσο πολύ τον Βάγκερ, τον εφύρατε εφύραστο στη συνουμία του ;

— Μπορεί ποτέ να κωβεντιώση εφύραστο ο Βελούβιος ; άποκρίθηκε χαρακτηριστικά ο ποιητής.

Handwritten signature or mark.

